

SZÉCSÉNYI HÍRLAP

ERŐSRODALEL, TARSÁLELKI ÉS KÖZVÁLLALKOZÁSI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félszáz évre 8 korona — Fél évre 4 korona.

Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Felöltszerkesztő és kiadóhivatalos:
OLATTSTEIN ADOLF

Főmunkatárs:

KARDOS ISTVÁN és IFL SZÁDER OYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Rakóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
juttatandók.

Nyilvántartott közlemények soronként 50 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

A fekete esztendő.

(B. M.) Sirjuk el még egyszer könyveinket a gyászos esztendő multával s aztán várjuk hittel és bizalommal a jobbat, szebbet és vigasztalóbbat. Mert ha van is bőven siratni valónk balszerencse és sorcsapás mián, vannak biztató, vigasztaló és bátorító momentumok, a melyek a jövőbe vetett hitünket megszilárdíthatják.

Egy rövid mondatba foglalhatjuk össze az 1913. esztendő eredményét: Panaszra öven adott okot, de csüggedésre nem. Abony az 1913. esztendő kezdődött, el kellett készülvünk sok megpróbáltatásra a kedvezőtlen viszonyokkal való súlyos küzdelmekre. Lángban égett közvetlen közelünkben a Balkán, s mi egy néhányszor jutottunk közel a tűzvészhez. A háború veszedeleme, a hadi készenlét terheit, a bizonytalanság általános érzete nyomta az egész esztendőben gazdasági agunk minden ágát.

Legtöbbet szenvedtünk a pénzvizonyok súlya alatt. Már 1912. esztendő második felében következett be a fokozatos rosszabbodás, az 1913. év első felében pedig szinte agasztó tüneteket váltott ki egyrészt a pénzsűke, másrészt a pénz drágasága. A külföldtől való függésünk pénzügyi téren különösen erős mértékben jutott kifejezésre az 1913. év folyamán. A hitelmegegyezés is

minden téren éreztette sorvasztó hatását, de különösen az ipar terén okozott oly válságokat, a melyek halása még sokáig lesz éreztető. Az év elején a vas és építőipar nagy hanyatlása jellemzi a konjunktúrát: telészte ezt a textilipar fokozatosan hanyatló irányzata; a balkán moratóriumok is súlyosították a pénzkrisist és a kereskedelem nehézségeit.

Hogy ly viszonyok közt az értékpiazzal, de különösen a befektetési piazzal erős megrázkódtatásnak volt kitéve, azt bizonyítja egyrészt a líx kamatozású értékek, főleg a járadékok nagymértvű ártanatlása, de bizonyítja az a tény is, hogy az állam hitelszükségletének kielégítésére kénytelen volt több ízben rövid lejáratú kincstári jegyek kibocsátásával magán segíteni. A magyar állam 477 millió korona névértékű új cseleket bocsátott ki, s tekintettel arra, hogy a következő év folyamán sem lesz sokkal kisebb a szükséglete, előrelátható, hogy a pénzvizonyokban lényeges javulás nem lesz. Azonban az összes két évi kölcsönösükséget járadék kibocsátással fedezhető nem lesz.

Az értékpiazzal szemben egy biztató mozzanatot is nyújtott. Ez pedig értéktozsadék ellenállóképesége. Igaz hogy a nagyközönség tartózkodása is hozzájárult a pénzsűke okozta forgalomcsökkenéshez, — mindazonáltal a fizetésektelenségek aránylag csekély és nem igen jelentős volta s a piac

vezető elemeinek helytállása arra vall, hogy börzsenk életerde intézmény, mely bizonyos önállóságra is tett szert s így jobban elkerülhette azokat a veszedelemeket, amiket a külső piacok megrázkódtatásával elég gyakran felidéztek.

Egyelőre az ipari vállalatok üzleti jelentésben nem mutatkozik meg a kívánt jobb fordulat. Az enyhe ősz és tél nagyon korlátozta a téli üzletet. A válságos esztendő minden branchében amúgy is csökkentette a megrendeléseket s korlátozta a fogyasztást.

A mi a bankokat illeti, kellő mobilitással rendelkező nagyobb pénzintézetek mérlegei az egész éven át uralkodó nagy pénzkéréslet és magas kamatláb eredményét tükröztetik. Nagyjában konstatalhatjuk, hogy a nehéz pénz- és hitelviszonyok dacára nagy bankjaink megállították helyüket s az ország jogos hiteltigényeit töltők telbetőleg kielégíteni képesek. Talán kissé túlmessze mentek az avatóságban és szolgóban, de mivel a közzis tartalma és méretei előreláthatók nem voltak, érthetők egyes túlzások is. A mérlegeredményekben főleg a kamatjövdelem fogja az idén megadni a nyereség jelentékeny részét, mert rendkívüli és szindikátusi nyereségekre igen kevés alkalom nyílt.

A fekete esztendő javuló pénzvizonyok jegyében zárul. Az Osztrák-Magyar Bank bizonyára már az új év elején olcsóbbá teszi

◉ ◉ TÁRCZA. ◉ ◉

A nagy vándorló.

Verhovay Kázmér ráparancsolt a kocsisra.

— Úgy hajts, hogy a másfél órás utat haro negyed óra alatt tegyük meg! Ha egy percel is később érsz be a városba, látod a nyerges ló istrángjánál a pisztolyt, egy golyót azon mód belédkergetek. Úgy vigyázz!

A kocsi fél óra alatt bent volt a városban. Megtorpant a hat ébenfekete ló lába, fejüket szügyükbe vágták, mikor megérkeztek a Nagyfogadó elé.

Verhovay kiugrott a kocsiból, ruháját kevéssé rendbeszedte s bement a fogadóba. Főlemelt fővel, büszkén, uri göggel.

A vendéglőben a pincérek a „jó pasast” mély meghajlással fogadták, aki ügyet sem vetve rájuk, letelepedett egy szöglet asztalnál, körülnézve, hogy ismerőst nem lát-e valahol!

A sarokban egy hosszúlevelű pálma állott, mely egész szomorúságával ráborult Verhovayra, sőtétes árnyéka játszva a csillárok ezertűző lángjával.

Verhovay elkedvetlenedve ült az asztal-

nál, mert a sőtézőld palma eszébe juttatta a Riviéra öröknap sugaras vidékét, ahol annyi kedves, drága, bús álmódásu napot töltött el s emlékébe idézte Elénát, a kis olasz csókos száju színésznőt, akimialt állította egy olasz tisztnek zubbonyát, a szívével egydül. Aztán szívébe köldte a palma az afrikai időket, Barbahát, a kis szerencsen lányt, aki megapult előtte, meghunyászkodott, mint a kutya s amikor az éjszaka beállt, mérges kigyót tett függő ágyába s csak hűsleges foxija segítségével tudott megmenekülni. S visszaálmodta a hűvös keleti napokat, a lefátyolozott arcú Almeidát, akinek, hogy szép szemét láthassa, törzsúrásokkal kellett utat csinálnia. És eszébe jutott minden, minden, a régi álmatlan álmok, forró érzések, pusztító viharok, a kedves, hű foxi s a csalfa, rózsás mosolygásu asszonyok, ideges, lélekölő asszonyok.

Odaintette a pincért. Bort kért. Édes-erős spanyol bort, két poharat mellé. Zöld üvegű, csiszolt, talpas poharat.

És behívatta a kocsisát.

Adott neki egy pohárral a spanyolból. A vendégek ugyan bábmész szemmel nézték a furcsa urat, aki a fényes étteremben kocint a kocsisával, de aztán elsuhantak fölőtte.

— Valami bolond ur — gondolták és jókedvűen hallgatták tovább a cigány muzsikáját.

Verhovay pedig kiadta a rendeletet a kocsisának.

— El fogsz menni a feleségemhez. Megmondtam otthon hol lakik? Megmondod neki, hogy itt vagyok, fontos közölni valóim vannak számára. Tehát azonnal jöjjön. Itt várom. Ha egy negyedóra multával nem lesz itt, golyót kergetek beléd. Indulj!

A kocsis elment, Verhovay pedig azon gondolkozott, hogy jó lenne valakibe belekötni.

Talált is mindjárt egy katonatisztet, (akik a becsületre kényesek,) és nem messze ült tőle.

Odaszólt a pincérnek.

— Látja azt a tiszt urat ott? Aki kristályvizet iszik. Nos hát. Menjen oda s a kristályvizet üveget váltsa fel egy üveg Pommery saccel! De szó nélkül tegye meg!

A pincér elsietett és csak magában merfe elgondolni, milyen jó volna egy tucsat ilyen bolond, aki a vendégeket megpezszteti.

Verhovay látta, hogy a katonatiszt sápadt arcára, pirosság borult, mikor az ismeretlen ajándékozó pezsgőjét az asztalra

a kamatlábat s ezzel impulzust ad a gazdasági élet élénkítésére. El kell következnie annak az időnek, amikor a felhalmozott s s elbujt tőkék újból a piacra özönlenek s a természetnek és forgalomnak újabb ösztönzést nyújtanak. A nagy kölcsönök, a melyek lebonyolításra várnak, egyelőre hátráltatják e korszak bekövetkezését s épp ezért csak lassu és fokozatos konjunktúra-emelkedés várható. De ha kibírtuk a fekete esztendő egyre torlódo bajait és válságait, a föllendülés korszakát, ha még oly lassan érkezik is, már könnyebb lesz türelemmel és bizalommal kivárni.

● ● HÍREK ● ●

Kinevezés. Prónay Mihály, Nógrádvármegye főispánja, Mester Lajos helybeli építési vállalkozói, a szécsényi ált. ipartestület elnökét, Gácsra útbiztossá nevezte ki, mely állását folyó hó 1-én elfoglalta.

Takarékpénztári zárazámadás. Itt az új év, az intézetek lezárják évi számadásait és az eredményt közlik a nyilvánossággal.

Mai számunkban (háttapon) közöljük a „Szécsényi Takarékpénztár Részvénytársulat” mérlegét, melyből örömmel látjuk, hogy az intézet évi elő-évre mily szépen gyarapodott.

Ugy értesülünk, hogy a 42 évvel ezelőtt 60.000 korona befizetett tőkével rendelkező intézetnek ma már cirka 800.000 kor. tiszta vagyonnal bír. Ez telte lehetővé, hogy — dacára a rendkívül rossz pénzügyviszonyoknak — üzletfelei érdekeinek a válságos időben is a legjobban megtudott felelni. Ezen számadatok az intézet kiváló vezetője: Sándor Mór igazgatónak érdeméül tudhatók be, s ezért az elért fényes eredményekért a legmelegebben üdvözölhetjük.

Banket. Szilveszter estéjén a „Weisz”-féle vendéglőben, Mester Lajos tiszteletére 60 tentekű banket volt, melyen több felkőszöntő hangzott el. — Az első felkőszöntőt Baross Árpád járási főszolgabíró mondotta. Mester Lajos köszönetét fejezte ki s egyben

búcsút vett az összes jelenlevőktől és az új esztendő alkalmából üdvözölték egymást.

Szilveszter-est. Kiválóan jól sikerült Szilveszter estét rendezett a helybeli intelligencia a „Lengyel”-féle vendéglőben. A vig társaságot a jókedv késő hajnali órákig tartotta együtt. Az estélyen Füleki Laczi újonnan szervezett kitűnő bandája játszott.

Eljegyzés. Wichner Sándor, losonci műfotografus eljegyezte; Haas Adolf, helybeli vendéglős kedves leányát: *Bellát*.

Kitüntetés. A nagyméltóságú kereskedelmi miniszter Raák Gusztáv, helybeli kézművesseprő-segédet egy helyen való, 35 évi hű szolgálatának elismeréséül, diszoklevéllel és 100 koronával jutalmazta meg. Melynek átadása alkalmára a helybeli ált. ipartestület folyó hó 1-én délelőtt 11 órakor a városháza nagytermében diszokgyűlést bivatott egybe. A diszokgyűlést Vasok Ferenc, ipartestületi alelnök nyitotta meg és a közgyűlés vezetésére felkérte dr. Scitovszky Bélát, az ipartestület diszelnökét, a jegyzőkönyv vezetésére pedig Barcza Kálmánt a testület ügyészét kérte fel. — Dr. Scitovszky Béla, diszelnök méltatta a kitüntetett érdemeit és igen szép beszéd után átadta a diszoklevelet és a 100 korona jutalmat — a kitüntetettnek. Horváth Mihály, az iparos ifjuság nevében szólott a kitüntetethez; hogy e kitüntetés rájuk nézve is kitüntetés, egybe éltette, hogy még számos even át a legjobb egészségben válják az iparos ifjuság díszere.

Színészet. Könyves Jenő, kiválóan szervezett magyar staggione szintársulata, a lefolyt héten „Az aranyember”, a „Vasgyáros” a „Sabinnók elrablása”, a „Titok” s a „Bolondok tánca” előadásával vonzott nagy közönséget — a színházba. Szilveszter-estén cabaret előadás volt, melyen a conferencier tisztét K. Székely Ilona töltötte be, kiválóan bajos szellemességgel. Könyves szintársulatának e cabaret est volt búcsúelőadása s mi e pár szóval búcsúzunk mindannyioktól, — nemsokára reméljük ismét gyöndörködhetünk művészies előadásukban.

4585—913 szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Szécsényi kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Szécsényi Népbank végrehajthatónak Gyürky Dénes végrehajtást szenvedő elleni 114 kor. tőke követelés és jár iránti végrehajtási ügyében a szécsényi kir. járásbíróság területén levő Magyarócs községben fekvő és a 81 sz. tjkben A. 4 sz. 212 hrsz kert heltelekben ingatlanuak B 3, 9 a Gyürky Dénes nevében álló részére 4 kor. u. o. tjkben 4 s 194a hrsz. helteleknek B 3 9 a ugyanannak nevében álló részére 9 kor. u. o. 508 sz. tjkv 1 sor. 119a hrsz. ingatlanuak B 13, a ugyanannak nevében álló részére k 1 kor. u. o. tjkv 2 sz. 132 hrsz. Ház 51 sz. a udvar kerlet B 13 a ugyan annak nevében álló részére 300 k. u. o. 549 q tjkv 1 sz. 81 hrsz. kertnek B 10 a ugyanannak nevében álló részére 8 kor. u. o. 617 sz tjkv 1 sz. 813 hrsz. Váradini szőlőnek B 2 a u. annak nevében álló részére 60 kor. u. o. tjkv. 2 sz. 830 hrsz. ingatlanuak B 2 a ugyanannak nevében álló részére 95 kor. u. o. tjkv 3 sz. 854 hrsz. ingatlanuak B 2 a ugyanannak nevében álló részére 125 kor. u. o. 674 sz. tjkv. 1 sz. 126 hrsz. Ház 48 a udvar kertnek B 2 4 a ugyanannak nevében álló részére 300 kor. u. o. 696 sz. tjkv 1 sz. 1203 hrsz a Öreg Bakonyai szőlőnek B 2 a ugyanannak nevében álló részére 59 kor. az árverést ezen elrendelte és hogy ezen ingatlanok az 1914 évi január hó 20-ik napjának d. e. 10 órájkor Magyarócs község házával megtartandó nyilvános bírói árverésen a kikiáltási árban elrendelte és hogy ezen ingatlanok az 1914. évi január hó 20 napjának d. e. 10 órájkor, M. Gécz község házával megtartandó nyilvános bírói árverésen a kikiáltási ár kétharmadán alul eladatni nem fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan hecsarának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és a 3333—81. l. M. rend. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy a bánatkéznék a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíróság, mint tkvi. hatóság.

Szécsény, 1913. november hó 11-én.

Szenthe, sk. kir. járás bíró.

Kiadmány hiteléül:

Sextlus, s. k. tkvezető.

tették az ő szerény vizes pohara mellé. Néhány szót szolt a pincérnek, aki sietve vitte el a Pomeryt, aztán hozzá sietett.

— A főhadnagy úr azt üzeni, hogy ne méltóztassék vele tréfálni, mert megfogja a nagyságos úr gallérját.

Jót mulatott az üzeneten és válaszolt rá.

— Mondja meg a tiszt úrnak, nem türhetem, hogy egy tényleges tiszt az én jelenlétemben vizet igyon.

A pincér a választ rendeltetési helyére juttatta. A főhadnagy homlokán két haragróza nyílt ki, odament a fogashoz, lemellte kardját derekára kötötte, visszaült helyére és elküldte névjegyét az idegen úrnak.

Nem állott rajta sok. Ritter Adalbertus Herwian von Krügenburg.

Verhovay ismét nevetett a sikerült tréfán és az illendőség kedvéért ő is visszaküldte névjegyét, amely már valamivel cifrább volt.

Kázmér Domba fejedelme. Kisajta.

A főhadnagy elolvasta a nem mindennapos névjegyet s szörnyen megörült az emberismerő tehetségének. Mert ő mindjárt sejtette, hogy az ismeretlen úr bolond. S széjjellepte a névjegyet, mivel az úgy elintéztet nyert.

Verhovay szeretett volna még egy ehez

hasonló, szerinte kellemes tréfás ügyet csinálni, de nem volt ideje hozzá, mert a tizenötperc letelt s belépett a felesége.

Mintha szeméből, az előbb még oly ragyogó villámló tüzet valami ismeretlen nagyhatalom kilopta volna, csillógalatlan, tompa fényű lett, egész alakja megremeget és bozontos hajfürtjeit átszántotta reszkető kezével. Mosolya, mellyel asszonyát fogadta, inkább zokogás volt, s mikor megfogta a nő bársonyos kezét, akkor érezte csak, hogy hindukárkőfős kezébe valami vad fájdalom költözött.

Aztán lassan visszanyerte hidegvérét, az asszonyt maga mellé ültette, kocsisának bort küldetett, finom chatout, nem holmi házai termést, a cigányoknak is küldött néhány aranyat, lármás, hangos, külföldi darabokat játszanak és beszélni kezdett asszonyához, kemény, hideg szavakkal, csak néha-néha botolva meg, mikor valami melegebb, érzetelibb szó került ajkára.

Az asszony, a szép, leomlóhaju asszony, pedig őt mellette, mint egy faragott kép, mint egy márványszobor, nem szökött arcába lelke érzéseinek még csak az elmosódott képe sem. Hideg maradt és szótalan, mint a felkelten őszi éjszaka.

— Nem passzióhól hívtam Margit — kezdte Verhovay — de beszélnem kellett önnel. Talán utoljára is hamisul, talán először igazán. De beszélnem kell.

Nagyon jól tudja Margit, hogy háromhónapi házasságunk után, azt a tisztet, aki néhányszor végigcsörgette kardját, a maga véletlenül nyitva felejtett ablakánál, párban megöltem. Talán ő volt a bolond, talán én voltam, már nem emlékezem. Efeledtem, mint ahogyan a többi mindent is. Annyi bizonyos, hogy akkor menekülnöm kellett a tisztességes emberek közül.

Mire visszajöttem, maga már más karjában pihent és más vállára hajtotta fejét. Nem sajnáltam, hacsak a tisztet nem, akit megöltem az én hű drága feleségemért. Érezhette, hogy nem sajnáltam, mert hiszen beszélni sem óhajtottam önnel, hazatérésem után. Félttem, hogy nem bírom megnézni ajkain a más ember csókjának helyét. Azóta . . . ma először . . .

Mikor elmentem, vagy ha úgy tetszik, elmenekültem, elszöktem itthonról, először Angliába siettem. De nem szerettem ott lenni, mert az angolok komolykodók és számítottok. Athajóztam Afrikába, Ott megvettem egy nagy üres, őserdős területet és fejedelemmé

5658—913 szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Telek Miklós és neje végrehajthatónak Telek Pál végrehajthatást szenvedő ellen indított végrehajthatási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajthatási árverést 100 kor. tőkekövetelés és járulékal behajtása végett a szécsényi kir. járásbírói területén levő Ipolytarnóc községben fekvő, s a tarnóczyi 46 sz. tjkv. A. I. 37—12, 14—17 sorsz. 253, 528, 538, 647, 711, 751, 817, 957, 1041, 1127, 1087 hrsz. Káposztási rét, Nagyszőlői, Rételeji szántónak, Alsógödő felsőréti, Csikrétnak, Kerekdombi futónak, Felső kenderesi, Alsó kenderesi, Szarvasi szántónak B. 7 a. Telek Pál nevének álló részére 257 kor. u. o. 127. sz. tjkv. I. 1. sorsz. 39b hrsz. Beltelek, ház 27b hrsz. kertnek B. 7a u. a. nevének álló részére 360 kor. u. o. 198 sz. tjkv. I. 1—4 ssz. 48, 271, 903, hrsz. Beltelek, Ház 30, u. o. udvar és kert, homok és vasas rét Lóherés szántó és legelőnek B. 2 a. u. a. nevének álló részére, 200 kor. kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1914. február hó 27 napján d. e. 10 órakor Ipolytarnóc községhezánál fogják megtartani. Az árverés alá kerülő ingatlanok a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adhatók el.

Árverezni szándékozók kötelesek bánatpénzzel a kikiáltási ár kétharmadát készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42 §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapíroshoz a kiküldöttnél letenni hogy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881. LX. t.-c. 147, 150, 170, §§. 1908 XL. t.-c. 21. §.) Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha tőhbet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni (1908. XLI. 25. §)

Szécsény, 1913. december 18.

Szenzthe, s. k. kir. jbiró

Kiadmány hitelűl:

Sextius, s. k. tkvetelő.

5077—1913 tkvi. sz.

Árverési hirdetmény-kivonat.

A szécsényi kir. járásbírói területén levő Ipolytarnóc községben fekvő, s a tarnóczyi 46 sz. tjkv. A. I. 37—12, 14—17 sorsz. 253, 528, 538, 647, 711, 751, 817, 957, 1041, 1127, 1087 hrsz. Káposztási rét, Nagyszőlői, Rételeji szántónak, Alsógödő felsőréti, Csikrétnak, Kerekdombi futónak, Felső kenderesi, Alsó kenderesi, Szarvasi szántónak B. 7 a. Telek Pál nevének álló részére 257 kor. u. o. 127. sz. tjkv. I. 1. sorsz. 39b hrsz. Beltelek, ház 27b hrsz. kertnek B. 7a u. a. nevének álló részére 360 kor. u. o. 198 sz. tjkv. I. 1—4 ssz. 48, 271, 903, hrsz. Beltelek, Ház 30, u. o. udvar és kert, homok és vasas rét Lóherés szántó és legelőnek B. 2 a. u. a. nevének álló részére, 200 kor. kikiáltási árban elrendelte.

lettem Igazi, fényűző, nagy udvari fejedelmém. Hadakoztam, csatáztam, mint egy birodalom királya, de ott is a nő lett a vesztetem. Beleszerettem egy négerlányba. Barabának hívták, Fekete volt, mint a szurok, de egető, parázsszemei voltak, s ezekkel meghódított, tőrbe csalt. Az atyafiainak földet zsarolt tőlem, s mikor már nem volt mit elvennie, mérges kigyóval akart elpusztítani. Nem sikerült neki. De nekem az éjszaka feketeségében kellett elmenekülnöm, mert minden sarokban egy szempár sunyított, életemre lesve.

S én ismét menekültem, mint egy szerencsétlen, előzőtt fejedelem.

Arábiába mentem. Néhány nap múlva jött a nő. Almeida. Így hívják. Mint a fehér márvány, olyan volt. Egyszer letéptem róla fátyolát, hogy szemét láthassam. Nem nagyon sikerült. Mert a jámbor arabok ott teremtek, s nekem, csengő aranyokat kellett fűzetnem, mert futni hagytak. Pénzzel vettem meg az életemet. Akkor nagyon sajnáltam a világot, melyet ők nekem adtak, most már a pénzt, mit én adtam nekik.

Aztán a Riviérára mentem, lubickolni a napsugárban. Jól esett, Mert kétfőnkre süttött, Elenának hívták, balett táncosnő volt,

ler József végrehajthatónak Szabó Ferencz végrehajthatást szenvedő elleni 159 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajthatási ügyében a szécsényi kir. járásbírói területén levő Szécsény községben fekvő és a szécsényi 161 sz. tjkvben A. I. 1 2 sor. 225 274 hrsz. belteleki ház 178 sz. udvar kert s belteleki kertnek B 5 sor. a Szabó Ferencz nevének álló részére az árverést 1403 koronában ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy ezen ingatlanok az 1914. évi január hó 16 napjának d. e. 10 órájkor, ezen kir. jbiróság mint a tkvi. hatóságnál földsz. 7 ajtó megtartandó nyilvános hírói árverésen a kikiáltási ár kétharmadán alul eladatni nem fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan hecsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és a 3333—81. I. M. rend. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapíroshoz a kiküldött kezéhez letenni vagy a bánatpénznek a hírói területén előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Kir. járásbírói területén, mint tkvi. hatóság.

Szécsény, 1913. november hó 25-én.

Szenzthe, sk. kir. járás híró.

1141—1913 végreh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírói területén az 1881. évi LX. t.-c. 102 § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az szécsényi kir. jbiróságának 1913. évi F. h. 196 2 sz. végzése következtében Tózsér János és Lajos pilinyi lakos javára 48 kor. s jár erejéig 1913. évi aug. hó 1-én fogantatosított kielégítési végrehajthatás útján le- és felülfoglalt és 31900 koronára becsült következő ingóságok: 13 kocsis, 3 kazal haldacia, 4 ökör gazdasági eszközök stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbírói területén az 1913. évi V 4427 sz. végzése folytán 48 kor. tőkekövetelés, ennek 1913. évi marc. hó 8-ik napjától járó 5 százalék kamatai, egyharmadszázalék váltódij és eddig összesen 8 kor. 20 fillérben bíróilag már megállapított költségek és 4 korona 40 fill. árverés kitűzés-idj erejéig Pilinyben leendő megtartására 1914. évi január hó 12-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz

csókos szemű, örökön kacagó. Átkozottul komisz kezem volt. Elkérgettem az utunkból egy olasz tisztet, aztán egyszer azt vettem észre, hogy a lányt is elkérgette tőlem valami ismeretlen gondolat. Este még hullámhájának illata bódított el, reggel már nem lettem sehol.

Innen már egyenesen hazajöttem, az én kis kastélyomba.

Talán emlékezik még Margit, Péter, az öreg szolgám, elémállt s kijelentette, hogy nem szabad hemennem, mert itt van egy úr.

Nem tudtam, ki lehetett, mert én senkit sem hívtam meg, De a szolga megnyugtatótt, hogy nem lehet ellenség, mert mindig itt van s itt is lakik.

Akkor már egy pár emberélet nyomta letkeimet, átkozottul biztos kezem miatt, tehát megmondtam a szolgának, hogy menjen csak he és szép csendesesen, a vendég úrnak nem kell tudnia, mondja meg a Nagyságos asszonynak, hogy csomagoljon he és lehetőleg egy fél óra alatt siessen el veidégével együtt. Tőlem nem feltétlenül szükséges hücsuznia. A kocsiba befogattam és meghagytam a kocsisnak, hogy Őnt oda vigye, ahová parancsolja. S odaállítottam lakosztálya elé.

Elmentek ketten együtt.

a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet ígérőnek, szükség esetén hecsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1913. dec. hó 21-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

1160—1913 végreh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírói területén az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. járásbírói területén az 1913. évi Sp. 22. számú végzése következtében Dr. Barcza Kálmán szécsényi ügyvéd által képviselt Polák és Herczog pesti cég javára 2836 K. 43 fill. s jár erejéig 1913. évi febr. hó 20-án fogantatosított kielégítési végrehajthatás útján le- és felülfoglalt és 2216 50 fill.-re becsült következő ingóságok, u. m. férfi és gyermek ruhák, hutorok cserépedények, 5 varrógép, szövetek, cimbalom stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbírói területén az 1913. évi V 811 számú végzése folytán 2836 K. 43 fill. tőkekövetelés, ennek 1913. évi február hó 20. napjától járó 5 százalék kamatai, egyharmadszázalék váltódij és eddig összesen 266 kor. 40 fill.-ben bíróilag már megállapított költségek és 3 kor. 80 fill. árverés kitűzés-idj erejéig Szécsényben leendő megtartására 1913. évi január hó 19-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108 §-ai értelmében készpénz fizetés mellett, a legelőbbet ígérőnek, szükség esetén hecsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény, 1913. évi december 30-án

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Nem is érdekelt tőhbet. Oly szép volt életem s oly kedvesek voltak visszaemlékezéseim, hogy Önré, Margit alig volt időm gondolni.

Csalfák voltak mindannyian, de mégis szerettem őket, gondoltam rájuk, kivéven az egy néger Barabát, aki még csak nem is a szeretőivel, hanem a rokonságával csalt meg.

Aztán hosszas kutatás után, megtudtam lakását és most idekértem, mert mindezt elakartam mondani, s hogy nekem nincs kedvem tovább élni.

Negyven éves vagyok, de éltem annyit, mennyit más száz év alatt sem, már nincs senki és senki, az emlékeim is kezdenek elporladni s olyan üresnek érzem az egész világot

Most pedig menjen szépen haza, minde-nemet magának hagyom.

Az asszony fölkel, hidegen, kimérten; kezét fogott Verhavayval és elment. De az ajtóból még visszatekintett.

Verhavay pedig fűzetett, befogatott, kocsira ült és biztos kezével, amely most mint-ha mégis reszketett volna, mikor a kastély elé értek — agyonlőtte magát.

MEGHIVÓ

A „Szécsényi Takarékpénztár Részvénytársulat”

1914. évi január hó 11-ik napján, d. e. 10 órakor Szécsényben, az intézet épületében tartandó

XLII. évi rendes közgyűlésére.

A közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatósági jelentés előterjesztése és tárgyalása.
2. Felügyelő-bizottsági jelentés előterjesztése és ennek alapján a felmentvény megadása.
3. Az 1913. évi tiszta nyereség felosztása.
4. Egy igazgatósági tagnak 4 évre való megválasztása.
5. Alapszabályszerűleg beadott indítványok tárgyalása.

Szécsény, 1913. december 31-én.

A „Szécsényi Takarékpénztár R. T.”
igazgatósága.

Az eredeti zárszámadások délelőtti 9 és 12 órák közt a közgyűlés napjáig az intézet helyiségében megtekinthetők.

TARTOZIK

Mérleg számla 1913. december hó 31-én.

KÖVETEL

190	Pénztár számlának	---	---	---	---	113591	06	30	Alapítke számlától	---	---	---	---	300000	---
187	Jelzálog számlának	---	---	---	---	1540658	25	149	Tartaléktőke számlától	---	---	---	---	257104	38
178	Váltó számlának	---	---	---	---	2100483	50	70	Értékpapir tartaléktőke számlától	---	---	---	---	1387	80
184	Folyó számlának	---	---	---	---	206058	04	166	Árfolyam-különb. sz. (Értékpapir diságio)	---	---	---	---	22850	---
153	Értékpapir számlának	---	---	---	---	80700	---	188	Tiszti nyugdíj-alap számlától	---	---	---	---	65000	---
174	Ingatlanok számlának	---	---	---	---	40000	---	176	Betét számlától	---	---	---	---	2684337	39
								173	Forgalmi számlától	---	---	---	---	596888	66
								191	Kamat számlától (Átmeneti kamatokért)	---	---	---	---	76969	98
								168	Tőke-kamatadó számlától	---	---	---	---	6082	77
								189	Letét számlától	---	---	---	---	1667	33
								175	Kétes követelések számlától	---	---	---	---	12460	---
								170	Veszteség-nyereség számlától	---	---	---	---	56742	54
						4081490	85							4081490	85

Szécsény, 1913. december hó 31-én.

Kálmán Sándor, s. k.
főpénztáros.Sándor Móricz, s. k.
igazgató.Stéger István, s. k.
főkönyvelő.

Jelen mérleg számlát megvizsgáltuk, helyesnek találtuk.

Deutsch Márk, s. k. Nemes Győző, s. k. Dr. Kardos Sándor, s. k. Foglár Géza, s. k. Huszágh Gyula, s. k.
fbiz. tag. fbiz. jegyző. fbiz. elnök. fbiz. tag. fbiz. tag.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv, írószersz. és papírkereskedése.

M. kir. dohány- és szivar-árudája.

a „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

SZÉCSÉNY, (NÓGRADMEGYE) RAKÓCZI-ÚT 565.

Készít minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat díszes, pontos és gyors kivitelben bámulatos olcsó árakon.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt teljesítettek.

Állandó raktár: mindenféle papirosokból, rajz- és írószerekből, ügyvédi-, közigazgatási- s különböző hivatali nyomatványokból.